

Write for Yourself a Torah!

וְעַתָּה כְּתֹבוּ לָכֶם אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלַמָּדָה אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל שִׁמָּה בְּפִיהֶם
לְמַעַן תִּהְיֶה-לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד בְּבָנֵי יִשְׂרָאֵל:

“Now therefore write this song for yourselves, and teach it to the children of
Israel: put it in their mouths, that this song may be a witness for Me against
the children of Israel.

Rashi

(את השירה – האזינו השמים (דברים ל"ב:א'), עד: וכפר אדמתו עמו (דברים ל"ב:מ"ג).

[NOW THEREFORE WRITE YE] THIS SONG – i.e. the text "Give ear, O ye heavens", till "and make expiation for his ground, and his people" (Deuteronomy 32:1–43).
ג. את השירה הזאת

Ibn Ezra

כתבו לכם – מצוה שיכתוב אותה משה, גם כל מבין יכתוב

הטעמים הקשים שיבארם להם – **בני ישראל** – ולמדה את בני ישראל
[An interpretation of this Verse is included in the commentary on [Verse 14](#)]

write yourselves [*plural*] Not only Moshe, but also everyone who knows how to write, is commanded to do so [Sanhedrin 21b].

Ramban

ועתה כתבו לכם את השירה הזאת – על דרך הפשט: למשה ויהושע, שניהם יצוה שיכתבוה, כי רצה לעשות יהושע נביאו בחיי משה.

Sanhedrin 21b

אמר (רבא) אף על פי שהניחו לו אבותיו לאדם ספר תורה מצוה לכתוב משלו שנאמר {דברים ל"א:י"ט} ועתה כתבו לכם את השירה איתיביה אביי וכותב לו ספר תורה לשמו שלא יתנאה בשל אחרים מלך אין הדיוט לא.

The mishna teaches that the king **writes a Torah scroll for his sake**. The Sages **taught** in a *baraita* (*Tosefta* 4:4): The king fulfills the mitzva **provided that he does not beautify himself with the Torah scroll of his ancestors** for this purpose, i.e., he must write his own scroll.

Rava says: With regard to the mitzva for every Jew to write himself a Torah scroll, **even if a person's ancestors left him a Torah scroll, it is a mitzva to write a scroll of one's own, as it is stated: "Now, therefore, write for yourselves this song and teach it to the children of Israel"** (Deuteronomy 31:19). **Abaye raised an objection to him from a baraita concerning the king's Torah scroll: And he writes himself a Torah scroll for his sake, so that he does not beautify himself with the Torah scroll of others.** Read precisely, this indicates that a **king, yes**, he is included in the *halakha* not to have a scroll inherited from his

Meiri

מצות עשה על כל אדם לכתוב ספר תורה לעצמו ואפילו הניחו לו אבותיו
א"כ מה המלך יתר עליו שהמלך אם לא הניחו לו אבותיו צריך לכתוב שנים
כמו שבארנו ספר תורה זה שהמלך מביא עמו לא משנה תורה בלבד אלא כל
התורה כאותה שמונחת בבית גנזיו ולא נאמר משנה התורה אלא שהיא
:שנייה אצלו לאותה שבבית גנזיו

Rambam Sefer Torah 7, 1

מִצְוַת עֲשֵׂה עַל כָּל אִישׁ וְאִישׁ מִיִּשְׂרָאֵל לְכַתֹּב סֵפֶר תּוֹרָה לְעַצְמוֹ, שְׁנַאֲמַר: "וְעַתָּה כָּתְבוּ לָכֶם אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת" (דברים לא, ט), כְּלוֹמַר כָּתְבוּ אֶת הַתּוֹרָה שְׂיִישׁ בָּהּ שִׁירָה זוֹ; לְפִי שְׂאִין כּוֹתְבִין אֶת הַתּוֹרָה פְּרָשִׁיּוֹת פְּרָשִׁיּוֹת. וְאִם עַל פִּי שְׂהַנְיִחוּ לוֹ לְאָדָם אֲבוֹתָיו סֵפֶר תּוֹרָה, מִצְוָה לְכַתֹּב מִשְׁלוֹ. וְאִם כָּתְבוּ בְּיָדוֹ - הֲרִי הוּא כָּאֵלּוּ קִבְּלוּ מִסִּינַי. וְאִם אִינוּ יוֹדְעֵי לְכַתֹּב - אַחֲרָיִם כּוֹתְבִין לוֹ. וְכָל הַמְּגִיֵּה בְּסֵפֶר תּוֹרָה אֶפְלוּ אוֹת אַחַת - הֲרִי זֶה כָּאֵלּוּ כָּתְבוּ כְּלוֹ

It is an affirmative precept binding upon every individual Israelite to write a scroll of the Law for his own use, as it is said, "Now therefore write ye this Song for you" (Deuteronomy 31:19). As the Torah is not written in separate sections, this text means, "Write for yourselves the Torah in which this Song is contained." Even if one's ancestors have left a person a scroll, it is a religious duty to write a scroll at his own expense. If he wrote it with his own hand, it is accounted to him as if he had received it from Sinai. If one does not know how to write a scroll, he should get others to write it for him. He who corrects a scroll, even a single letter of it, is regarded as if he had written it completely.

Rosh Sefer Torah 1

הלכות קטנות לרא"ש (מנחות) הלכות ספר תורה

וזהו בדורות הראשונים (י) שהיו כותבים [א] ס"ת ולומדים בו. אבל האידנא שכותבין ס"ת ומניחין אותו בבתי כנסיות לקרות בו ברבים מצות עשה היא על(כ) כל איש מישראל אשר ידו משגת לכתובה חומשי התורה ומשנה וגמרא ופירושי' להגות בהן הוא ובניו. כי מצות כתיבת התורה היא ללמוד בה כדכתיב ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם. וע"י הגמרא והפי' ידע פי' המצות והדינים על בוריים לכן הם הספרים שאדם מצווה לכתבם וגם לא למכרם אם לא ללמוד תורה ולישא אשה:

Sefer Hachinuch

משרשי המצוה, לפי שידוע בבני אדם שהם עושין כל דבריהם לפי ההכנה הנמצאת להם, ועל כן ציונו ברוך הוא להיות לכל אחד ואחד מבני ישראל ספר תורה מוכן אצלו שיוכל לקרות בו תמיד ולא יצטרך ללכת אחריו לבית חבריו, למען ילמד ליראה את השם, וידע וישכיל במצותיו היקרות והחמודות מזהב ומפז רב. ונצטוינו להשתדל בזה כל אחד ואחד מבני ישראל, ואף על פי שהניחו לו אבותיו, למען ירבו הספרים בינינו ונוכל להשאיל מהם לאשר לא תשיג ידו לקנות, וגם למען יקראו בספרים חדשים כל אחד ואחד מישראל, פן תקוץ נפשם בקראם בספרים הישנים, שיניחו להם אבותיהם

Sefer Habatim 16, r. David ben Shmuel Kochavi

„השירה“ כל המצות הכוללת זאת השירה. וכונת מצוה זו מבוארת, שהיא הצריכה לשלמות האדם, כי אין אומן אלא אם כן כלי אומנתו בידו⁵, ומאשר חפץ האדם

במעשה ידיו אמרו חכמים⁶ שאם כתבה אדם בידו כאלו קבלה מהר סיני. לפי שיהיה בה חפצו וידקדק תמיד בעניניה, וכן מאשר חפץ האדם במה שמשתדל לעשותו יותר ממה שיהיה בדבר שכבר נעשה. אמרו רבותינו⁷ שמצוה לכל אחד

Shulchan Aruch YD 270

מְצוֹת עֲשֵׂה עַל כָּל אִישׁ מִיִּשְׂרָאֵל לְכַתֵּב לוֹ סֵפֶר תּוֹרָה. וְאִפְלוּ הַנִּיחוּ לוֹ אֲבוֹתָיו סֵפֶר תּוֹרָה, מְצוּהָ לְכַתֵּב מִשְׁלוֹ.

שָׂכַר לוֹ סוֹפֵר לְכַתֵּב לוֹ סֵפֶר תּוֹרָה, אוֹ שֶׁקָּנָא וְהוּא הָיָה מְטַעֵה וְהִגִּיהוּ, הֵרִי זֶה כָּאֵלוֹ כְּתָבוֹ (בֵּית יוֹסֵף בְּשֵׁם נ"י).

הָאֲדָנָא, מְצוּהָ לְכַתֵּב חֲמִשֵּׁי תּוֹרָה וּמִשְׁנָה וּגְמָרָא וּפְרוּשֵׁיהֶן, וְלֹא יִמְכְּרֵם אִם לֹא לְלַמֵּד תּוֹרָה וְלִשְׂאֵא אַנְשָׁה.

So are we off the hook? Taz

(ד) **האיזנא מצוה כו'.** וכ"כ הטור בשם הרא"ש ופירש ב"י דלא בא לפטור אותנו מכתובת ס"ת דאדרבה יש גם לנו לכתוב וללמוד בה אלא בא לומר שיש מצוה גם בכתובת ספרי" אלו ובדרישה חולק עליו דאין לנו ללמוד מס"ת ולזלזל בכבודה דדוקא בדורות הראשונים היו מוכרחים לכך שהיה אסור להם לכתוב דפין דפין אלא כולם בגלילה וגם היו דורשין קוצי האותיות בס"ת משא"כ עכשיו ועל כן אין לנו המצות עשה הזאת לכתוב ס"ת אלא בכתובת שאר ספרים ע"כ ואף שלפי משמעו' הלשון של הרא"ש משמע יותר כדברי הדרישה מ"מ נכונים דברי ב"י דה

Shach

וכן נראה עיקר כהרא"ש ודלא כהב"י וב"ח שכתבו שדעת הרא"ש דודאי איכא מצות עשה
בכתיבת ס"ת אפי' בזה"ז אלא שיש ג"כ מצוה לכתוב חומשי התורה ומשנה וש"ס ופירושיהן.
מיהו גם העט"ז ומ"מ ריש הלכות ס"ת נמשכו לדברי הב"י

GRA

האידינא כו'. שעיקר הכתיבה משום ללמוד בה וכמ"ש ועתה כתבו כו' ולמדה כו' ולדידהו לא חיתה נכתבת אלא תורה שבכתב כמ"ש בפ' הנזקין (ס' ב') ובתמורה דברים שבע"פ כו'

Tur son of Rosh

(ד) **האידינא כו'.** שעיקר הכתיבה משום ללמוד בה וכמ"ש ועתה כתבו כו' ולמדה כו' ולדידהו לא חיתה) נכתבת אלא תורה שבכתב כמ"ש בפ' הנזקין וכת' א"א הרא"ש ז"ל שזה לא נאמר אלא לדורות הראשוני' שהיו כותבין ס"ת ולומדי' בה אבל האידינא שכותבין ס"ת ומניחים אותו בבית הכנסת לקרות בהם ברבים מצות עשה על כל ישראל אשר ידו משגת לכתוב חומשי התורה ומשנה וגמרא ופירושיהם להגות בהן הוא ובניו.

מצות כתיבת התורה היא כדי ללמוד בה דכתיב ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם ועל ידי הגמרא ופירושה ידע פירוש המצות והדינין על בוריים לכן הן הן הספרים שאדם מצווה לכותבם וגם שלא למוכרם אם לא ללמוד תורה ולישא אשה.

Beit Yosef

Doesn't like the Rosh taking away a mitzvah but he does mention....

וּכְתַב רַבֵּינוּ יְרוּתָם עַל דְּבַרֵי הַרְא"שׁ שֶׁכ"כ הַגְּאוּנִים: